

Refleksjonsspørsmål: Håndtering av sorg og kriser

ARTIKKEL | SIST ENDRET: 03.04.2016

Forslag til refleksjon - håndtering av sorg og kriser

Barn uttrykker sin sorg gjennom et mangfold av uttrykk i hverdagssituasjoner.

Hvordan har dere erfart at reaksjoner kan komme til uttrykk?

Hvilke reaksjoner har dere observert?

Hvordan kan dere møte barnet slik at det får god respons på sine uttrykk?

Krise og sorg kan ha mange uttrykk.

Hvordan møte barn som ikke sier noe?

Hvordan møte et barn som ikke uttrykker sorg?

Hvordan møte barn som viser sorguttrykk via en gjenstand, f.eks. ved å bære et bilde?

Hvordan møte barn som er ukonsentrert?

Hvordan møte barn som er slitne?

Er det lov å være sint i barnehagen?

Finnes det ulike måter å møte forskjellige typer gråt på?

Barn stiller ofte konkrete spørsmål om vanskelige tema.

Hvordan kan du møte spørsmål som:

Hvorfor skal mamma og pappa flytte fra hverandre?

Hvorfor gråter mamma?

Hva skjer når vi dør?

Kan jeg også dø?

Går det an å dø selv om jeg ikke er gammel?

Ingen klarer alltid å gi de gode svarene.

Hvordan kan du i forkant forberede deg på spørsmål?

Hva gjør du når du får et vanskelig spørsmål i en hektisk situasjon?

La du merke til hva som fikk barnet til å spørre? Var det noe som ble sagt, en lyd, stedet?

Hvordan følger du opp?

Lytt til barnets fortellinger over tid.

Er det mulig gjennom barnets fortellinger å oppdage sorg?

Etter en krise, skjer det endring i innholdet i barnets fortelling?

Hva i barnets væremåte/fortellinger sier noe om hva barnet er opptatt av, og hvordan barnet bearbeider opplevelser?

Hvordan kan personalet støtte barnet når det forteller?

Lag en forslagsliste, prøv ut noen av forslagene og evaluer fortløpende:

Hva gjorde du/dere?

Hvordan gikk det?

Hva vil du/dere prøve neste gang?

Mange barn opplever at foreldrene skiller seg.

Hvordan møter du barn som nylig har opplevd skilsmisse?

Hvordan møte og kommunisere med foreldrene ved skilsmisser?

Er det spesielle situasjoner eller forhold som særlig krever at du snakker med foreldrene?

Ulike kulturer kan ha ulike måter å møte barn i sorg og kriser.

Hvordan møter du foreldre som håndterer sorg på en annen måte enn det du selv tenker er godt for barnet?

For eksempel foreldre som ikke involverer barnet i sorgen?

Eller foreldre som du synes involverer barnet i for stor grad?

Kjenner du grunnene til at foreldre gjør som de gjør?

Tenker de at god omsorg er å skåne? Tenker de at god omsorg er at barnet er fullstendig involvert?